

познаніе то на-слава та Бжїа, сз пришествіе то 'Исѣсз Хрѣтово.

7 И ймаме товѧ сокровище въ калены сосѣды, (за да вѣде йвно) зашѣ тѧа велика сила є ѿ Бгѧ, ѧ нє ѿ насз.

8 Понєже всѧко йче скорбиме, но не досѧжда ни се: прихѣждаме во ѿчлѧніе, но не ѿчлѧюваме (совѣмз).

9 Гѣнатз ны, но (Бгѧ) ны не ѡстава: собѧратз ны долз, но не погнѣваме:

10 Всегдѧ нѣсиме на наше то тѣло оумерщвлєніе то на-Гѧа нашегѡ 'Исѣсза Хрѣта, за да се йви й живѣто 'Исѣсовз на наше то тѣло.

11 Защо то непрестѧннѡ (нїе) жїви се предѧваме на смѣрть зарадѧ 'Исѣсза, за да се йви й живѣто 'Исѣсовз въ смѣртно то наше тѣло.

12 Такѧ, щѣто смѣрть тѧ оуѣм дѣйствєва въ насз, ѧ живѣто въ насз.

13 Но понєже ймаме тѣмъ истый Дхѧ на-вѣра та, спорѣдз писано то: повѣровахз, затѣ ѧ говорѧхз: ѧ нїе вѣрѣваме, затѣ ѧ говориме.

14 Понєже знѧеме зашѣ кѣмъ є воскресѧлз Гѧа 'Исѣсз, (тѣмъ) ще воскресѧ й насз чрезз 'Исѣсза Хрѣта, й ще да ны постаѧи сз насз.

15 Я сѧчки те (тѣмъ добрымъ) кѣватз за насз зарадѧ товѧ, да бы тѧмъ изѣбѧла

благодѧть произвѣла во мнозинѧ й велико благодарєніе за слава та Бжїа.

16 Зарадѧ товѧ не досѧжданисе въ трѣдовѣ те: но ѧко й вжншнѣмъ нашз чѣловѣкз се растлѣва, ѡбѧче вжтрєшнѣмъ се ѡбновѧва кѧта дѣнь.

17 Защо то кратковрємнѧ та нашѧ лѣгка скорбь произвѣди намъ всемѧ тѣжка й велика слава:

18 Понєже нїе не глѣдаме на вѣдимы те (вѣщи), но на невѣдимы те: зашѣто вѣдимы те сѧ врємнѧ: ѧ невѣдимы те сѧ вѣчны.

ГЛАВА Є.

ПОНЄЖЕ знѧеме, зашѣ ѧко зѣмна та нашѧ кжѧ тѣлєсна се развѧли, нїе ймаме ѿ Бгѧ на неѣ то кжѧ нерѣкотворѣнна (й) вѣчна.

2 И затѣмъ воздѧшѧме (въ тѧа зѣмна кжѧ), понєже желѧеме да се ѡблечѣме въ небєсно то наше жилище.

3 И ѧко се ѡблечѣме (въ неѣ), не щѣме да се намѣриме гѣмъ.

4 Защо то нїе, кѣмъ се нахѣждаме въ товѧ тѣло, воздѧшѧме зарадѧ (неѣмъ та) тегѣтѧ, понєже не желѧеме, да се облечѣме, но да се ѡблечѣме за да се погжѧне смѣртно то ѿ живѣтѧтз.

5 За товѧ йсто то є й сотѣрилз насз Бгѧ, кѣмъ є й